Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0146

Az energiaellátás biztonsága az EU-ban

Az Európai Parlament 2025. július 8-i állásfoglalása az EU energiaellátásának biztonságáról (2025/2055(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikkére,

– tekintettel a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelvre[1] (a kőolajkészletekről szóló irányelv),

– tekintettel az „Európai energiabiztonsági stratégia” című, 2014. május 28-i bizottsági közleményre (COM(2014)0330),

– tekintettel a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 994/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. október 25-i (EU) 2017/1938 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[3],

– tekintettel a villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[4],

---

1 HL L 265., 2009.10.9., 9. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj.
2 HL L 280., 2017.10.28., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj.
3 HL L 158., 2019.6.14., 125. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj.
4 HL L 158., 2019.6.14., 54. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/943/oj.

– tekintettel a villamosenergia-ágazati kockázatokra való felkészülésről és a 2005/89/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/941 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[1],

– tekintettel „Az európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2019)0640),

– tekintettel „A klímasemleges gazdaság létrehozása: Uniós stratégia az energiarendszer integrációjának megteremtéséért” című, 2020. július 8-i bizottsági közleményre (COM(2020)0299),

– tekintettel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, valamint az 1316/2013/EU és a 283/2014/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. július 7-i (EU) 2021/1153 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról szóló, 2021. június 30-i (EU) 2021/1119 rendeletre (európai klímarendelet)[3],

– tekintettel a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, a 715/2009/EK, az (EU) 2019/942 és az (EU) 2019/943 rendelet, továbbá a 2009/73/EK és az (EU) 2019/944 irányelv módosításáról, valamint a 347/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2022. május 30-i (EU) 2022/869 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[4],

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Az EU külső energiaügyi szerepvállalása a változó világban” című, 2022. május 18-i közös közleményére (JOIN(2022)0023),

– tekintettel a „REPowerEU terv” című, 2022. május 18-i bizottsági közleményre (COM(2022)0230),

– tekintettel „Az energiarendszer digitalizációja – Uniós cselekvési terv” című, 2022. október 18-i bizottsági közleményre (COM(2022)0552),

---

1 HL L 158., 2019.6.14., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj.
2 HL L 249., 2021.7.14., 38. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1153/oj.
3 HL L 243., 2021.7.9., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.
4 HL L 152., 2022.6.3., 45. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj.

– tekintettel a kritikus infrastruktúrák rezilienciájával foglalkozó EU–NATO munkacsoport 2023. júniusában közzétett végső értékelő jelentésére,

– tekintettel az energiahatékonyságról és az (EU) 2023/955 rendelet módosításáról szóló, 2023. szeptember 13-i (EU) 2023/1791 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás)[1] (energiahatékonysági irányelv),

– tekintettel az Euratom Ellátási Ügynökség 2023. évi éves jelentésére,

– tekintettel az (EU) 2018/2001 irányelvnek, az (EU) 2018/1999 rendeletnek és a 98/70/EK irányelvnek a megújuló energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2023. október 18-i (EU) 2023/2413 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (megújulóenergia-irányelv)[2],

– tekintettel a megújuló gáz és a földgáz, valamint a hidrogén belső piacára vonatkozó közös szabályokról, az (EU) 2023/1791 irányelv módosításáról, valamint a 2009/73/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1788 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás)[3],

– tekintettel a megújuló gáz, a földgáz és a hidrogén belső piacairól, az (EU) 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 és (EU) 2022/869 rendelet és az (EU) 2017/684 határozat módosításáról, valamint a 715/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1789 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (átdolgozás)[4],

– tekintettel az energiaágazaton belüli metánkibocsátás csökkentéséről és az (EU) 2019/942 rendelet módosításáról szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1787 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[5],

– tekintettel az (EU) 2018/2001 és az (EU) 2019/944 irányelvnek az uniós villamosenergia-piac szerkezetének javítása tekintetében

---

1 HL L 231., 2023.9.20., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj.
2 HL L, 2023/2413, 2023.10.31., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.
3 HL L, 2024/1788, 2024.7.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj.
4 HL L, 2024/1789, 2024.7.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj.
5 HL L, 2024/1787, 2024.7.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj.

történő módosításáról szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1711 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[1],

– tekintettel az (EU) 2019/942 és az (EU) 2019/943 rendeletnek az uniós villamosenergia-piac szerkezetének javítása tekintetében történő módosításáról. szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1747 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a villamosenergia-piaci szerkezet javításáról szóló rendelet – EMD-rendelet)[2],

– tekintettel az orosz árnyékflotta elleni uniós intézkedésekről és az Oroszország elleni szankciók teljes végrehajtásának biztosításáról szóló, 2024. november 14-i állásfoglalására[3],

– tekintettel Sauli Niinistö „Safer together – strengthening Europe's civilian and military preparedness and readiness" [Együtt biztonságosabb – Európa polgári és katonai felkészültségének és cselekvési készségének megerősítése] című, 2024. október 30-én közzétett jelentésére (a továbbiakban: Niinistö-jelentés),

– tekintettel az Európai Számvevőszék „A földgázellátás biztonsága az Unióban " című, 09/2024. sz. különjelentésére[4],

– tekintettel a „Versenyképességi iránytű az EU számára" című, 2025. január 29-i bizottsági közleményre (COM(2025)0030),

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A kábelbiztonságra vonatkozó uniós cselekvési terv" című, 2025. február 21-i közös közleményére (JOIN(2025)0009),

– tekintettel a „Cselekvési terv a megfizethető energiáért" című, 2025. február 26-i bizottsági közleményre (COM(2025)0079),

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az európai felkészültségi unióra vonatkozó stratégiáról szóló, 2025. március 26-i közös közleményére (JOIN(2025)0130),

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A10-0121/2025),

---

1 HL L, 2024/1711, 2024.6.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj.
2 HL L, 2024/1747, 2024.6.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1747/oj.
3 HL C, C/2025/809, 2025.2.11., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.
4 HL C, C/2024/3937, 2024.6.27., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3937/oj.

A. mivel az energiabiztonság a reziliens, fenntartható és versenyképes gazdaság kulcsfontosságú építőköve; mivel a megbízható és megfizethető energiaellátás elengedhetetlen a gazdasági növekedéshez, az ipari termelékenységhez és a társadalmi jóléthez;

B. mivel az energiaellátás biztosítása prioritást képez az általános biztonsági válsággal és a védelmi kihívásokkal szembeni felkészültség szükségességével összefüggésben;

C. mivel a tiszta és megújuló belső energiaforrások fejlesztésének lehetősége ellenére az EU az energia több mint 60%-át – ezen belül a gáz 90%-át és a kőolaj 97%-át – importálja[1], ami kiszolgáltatottá teszi az energiaellátás esetleges zavaraival szemben;

D. mivel az EU képes a megújuló források fejlesztésére, és a Bizottság legutóbbi, 2014-es energiabiztonsági stratégiájának közzététele óta jelentősen nőtt a megújuló energiaforrásokból helyben előállított energia termelése – 98%-kal a szélenergia, 314%-kal a fotovoltaikus napenergia, 22%-kal a naphőenergia és 244%-kal az óceánenergia esetében; mivel ugyanebben az időszakban az EU belső fosszilistüzelőanyag-termelése csökkent, a széntermelés 53%-kal, az olajtermelés 31%-kal, a gáztermelés pedig 73%-kal;

E. mivel a megbízhatóság, az energiabiztonság és az alacsonyabb költségek biztosítása érdekében Európának 2035-ig még a megújuló energia által dominált hálózat mellett is több mint 100 GW új, tiszta, stabil villamosenergia-kapacitást kell biztosítania[2];

F. mivel az energiatermelés és az uniós kereslet közötti különbség negatívan befolyásolja az EU kereskedelmi mérlegét, mivel az energiaimport 2024-ben 427 milliárd EUR-t tett ki – a 2022. évi 602 milliárd EUR összegű csúcsértékhez képest – a szén, az olaj és a gáz tekintetében[3];

---

1 Európai Bizottság, „Kérdések és válaszok a REPowerEU-ról: Közös európai fellépés a megfizethetőbb, biztonságosabb és fenntarthatóbb energiáért”, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/qanda_22_1512.

2 Clean Air Task Force, „24/7 carbon-free energy: How Europe can and must secure clean electricity around the clock” (Szén-dioxid-mentes energia a hét minden napján, napi 24 órában: Hogyan képes és köteles Európa éjjel-nappal tiszta villamos energiát biztosítani?), https://www.catf.us/2023/11/24-7-carbon-free-energy-europe-secure-clean-electricity-around-clock/?utm.

3 A Bizottság közleménye: Energiaárak és -költségek Európában (COM(2025)0072, 13. o.), https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52025DC0072.

G. mivel az EU nukleáris termelése 2014 óta 24%-kal csökkent[1]; mivel energiastratégiáinak egyik pilléreként számos tagállam elkötelezettséget mutat a nukleáris energia bővítése és a nukleárisenergia-projektek előmozdítása iránt;

H. mivel az energiaforrások diverzifikációja hozzájárul az EU nyitott stratégiai autonómiájához, energiabiztonságához és a külső ellátási zavarokkal szembeni rezilienciájához;

I. mivel a megújuló és tiszta hazai energiatermelés, az energiahatékonyság és az energiatakarékossági intézkedések alkalmazása a teljes értéklánccban csökkenti a külső energiaforrásokra támaszkodást és fokozza az energiaellátás biztonságát; mivel az uniós energiahatékonysági politikák strukturális eredményeket hoztak, és az energia iránti kereslet 2006-ban tetőzött, 2023-ban pedig 20%-kal csökkent[2], rámutatva, hogy az energiahatékonyság a kibocsátások csökkentésének, a versenyképesség növelésének, az energiafogyasztás megfizethetőbbé tételének és az energiabiztonság javításának legköltséghatékonyabb módja;

J. mivel a tagállamok különböznek a természeti és földrajzi jellemzők, az energiaellátás, a biztonság, a források és a szakpolitikák szempontjából;

K. mivel az Oroszországi Föderáció évtizedek óta fegyverként, a tagállamok megosztására használja az EU-ba irányuló olaj-, szén-, nukleárisenergia- és gázszállítást, 2021 nyara óta pedig arra, hogy fokozza az inflációt és gyengítse Európa eltökéltségét Ukrajna szabadságért folytatott igazságos küzdelmének támogatásával kapcsolatban; mivel Oroszország Ukrajna elleni háborúja 2014-ben kezdődött; mivel Oroszország 2022. február 24. óta jogellenes, provokáció nélkül indított és indokolatlan, totális agressziós háborút folytat Ukrajna ellen; mivel a tagállamok a Versailles-i nyilatkozatban[3] megállapodtak abban, hogy újragondolják, miként biztosítsák energiaellátásuk biztonságát, és hogy fokozatosan, „a lehető leggyorsabban” megszüntetik az orosz földgáz, kőolaj és szén importjától való” függőségüket, többek között a megújuló

---

1 Eurostat, „Nuclear energy statistics” (Nukleáris energiára vonatkozó statisztikák), https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Nuclear_energy_statistics

2 European Environment Energy, „Primary and final energy consumption in the European Union, European Environment Agency” (Elsődleges és végsőenergia-fogyasztás az Európai Unióban, Európai Környezetvédelmi Ügynökség), https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/primary-and-final-energy-consumption/primary-and-final-energy-consumption-1?activeTab=6fbd444d-c422-4a78-8492-fd496bd61b7a.

3 Lásd: https://www.consilium.europa.eu/media/54794/20220311-versailles-declaration-hu.pdf.

energiaforrások fejlesztésének és az ahhoz szükséges legfőbb alkotóelemek előállításának felgyorsítása, valamint az EU fosszilis tüzelőanyagoktól való általános függőségének csökkentése révén, figyelembe véve a nemzeti körülményeket és a tagállamok döntését a saját energiaszerkezetüket illetően; mivel a REPowerEU terv intézkedéscsomagot terjesztett elő az orosz fosszilis tüzelőanyagok importjának legkésőbb 2027-ig történő leállítására;

L. mivel bár az orosz olaj- és szénimport legnagyobb részét szankcionálták, sajnálatos módon az orosz gáz- és nukleárisenergia-importra az ellátás biztonságával kapcsolatos aggályok miatt nem terjed ki az EU szankciórendszerének hatálya;

M. mivel az orosz vezetékes gáz – mind a cseppfolyósított földgáz (LNG), mind a csővezetékes gáz – részaránya az EU teljes energiaimportján belül jelentősen, a 2021. évi 45%-ról 2024-ben mintegy 19%-ra csökkent; mivel az orosz fosszilis tüzelőanyagok uniós importja az invázió harmadik évében meghaladta az Ukrajnának ugyanebben az időszakban nyújtott uniós pénzügyi támogatást (2024-ben 18,7 milliárd EUR-t)[1]; mivel a háború kezdete óta Oroszország összesen 206 milliárd EUR összegű bevételre tett szert a fosszilis tüzelőanyagok EU-ba irányuló exportjából; mivel a fosszilis tüzelőanyagok exportja jelenti az Orosz Föderáció számára a legnagyobb bevételi forrást, amely éves szinten 250 milliárd EUR összeget tesz ki[2], ami ebben az évben az orosz katonai költségvetés 160%-ának felelt meg[3];

N. mivel az EU-ban működő 100 reaktorból 18 reaktor orosz vagy szovjet tervezésű – ezek öt uniós országban találhatók –, és különböző mértékben függ a Roszatomtól, ami rendkívüli kockázatot jelent az európai energiabiztonság szempontjából; mivel 2024-ben Oroszország elégítette ki az uránátalakítási szolgáltatások iránti

---

1 Centre for Research on Energy and Clean Air, „EU imports of Russian fossil fuels in third year of invasion surpass financial aid sent to Ukraine” (Az orosz fosszilis tüzelőanyagok uniós importja az invázió harmadik évében meghaladta az Ukrajnának küldött pénzügyi támogatást), https://energyandcleanair.org/publication/eu-imports-of-russian-fossil-fuels-in-third-year-of-invasion-surpass-financial-aid-sent-to-ukraine/.

2 2021 és 2024 közötti éves adatok az Ukrajna elleni orosz invázióról. Lásd: Centre for Research on Energy and Clean Air, „EU imports of Russian fossil fuels in third year of invasion surpass financial aid sent to Ukraine” (Az orosz fosszilis tüzelőanyagok uniós importja az invázió harmadik évében meghaladta az Ukrajnának küldött pénzügyi támogatást).

3 Lásd: Stockholmi Nemzetközi Békekutató Intézet, „Preparing for a Fourth Year of War: Military Spending in Russia’s Budget for 2025” (Felkészülés a háború negyedik évére: Katonai kiadások Oroszország 2025. évi költségvetésében).

teljes uniós kereslet mintegy 23%-át, az urándúsítási szolgáltatások iránti keresletnek pedig 24%-át;

O. mivel Oroszország kijátszotta a szankciókat árnyékflottája segítségével, amely hamis lobogó alatt és súlyos környezeti kockázatokat előidézve szállít kőolajat a vásárolni hajlandó vevőknek; mivel a tagállamok még nem hajtottak végre a Tanács által a 15. szankciócsomag keretében a szankciók árnyékflottán keresztüli kijátszása ellen elfogadott hatékony intézkedéseket;

P. mivel a 2024. novemberi állásfoglalásában a Parlament felhívta az EU-t és tagállamait, hogy tiltsák be az orosz energia mindenféle behozatalát, beleértve az LNG-t és a nukleáris termékeket is, hogy követeljék meg, hogy az Oroszországból LNG-t szállító hajók számára tiltsák meg az uniós kikötőkbe való belépést, és hogy ne kössenek új megállapodásokat a Roszatommal vagy annak leányvállalataival;

Q. mivel a naprakész, szilárd uniós energiabiztonsági stratégia hiánya hátrányosan érinti a vállalkozásokat, az iparágakat és a háztartásokat; mivel ez – egyéb közreható tényezők mellett – az energiaszegénység meredek növekedéséhez vezetett, mivel 2023-ban közel minden tizedik háztartás (10,6%) nem tudta megfelelően fűteni az otthonát[1], ami a 2021. évi 6,9%-hoz képest növekedést jelent[2];

R. mivel a kritikus energetikai infrastruktúra elleni támadások több tagállamot egyidejűleg érintő áramkimaradásokat és jelentős gazdasági károkat idézhetnek elő, aláásható a közbiztonságot, továbbá hatással lehetnek az EU védelmi képességére; mivel az Ukrajna elleni orosz invázió óta az európai energiaágazat kibertámadások áradatával néz szembe; mivel a Balti-tenger kritikus energetikai infrastruktúráját rendszeresen érik támadások Oroszország részéről; mivel a tengeri energetikai infrastruktúra peremterületeit érintő incidensek növekvő száma komoly aggodalomra ad okot;

S. mivel a NATO energiabiztonsággal kapcsolatos szerepét először a 2008-as bukaresti csúcstalálkozón határozták meg, és azóta megerősítették; mivel a NATO a szabotázs megelőzése érdekében megerősíti a kritikus infrastruktúrák biztonságát, többek között a nemrégiben indított Balti Őrszem kezdeményezés révén; mivel a NATO támogatja a nemzeti hatóságokat abban, hogy növeljék az olyan energiaellátási zavarokkal szembeni rezilienciájukat, amelyek hatással lehetnek a nemzeti és kollektív védelemre;

T. mivel a balti államok villamosenergia-rendszereinek a kontinentális európai hálózatba való integrálása 2025 februárjában kritikus lépés

---

1 Lásd: Eurostat, „10.6 % of EU population struggled to keep homes warm” (Az EU lakosságának 10,6%-a nehezen tudta fűteni az otthonát).

2 Lásd: „Key figures on European living conditions – 2024 edition” (Főbb adatok az európai életkörülményekről – 2024. évi kiadás).

volt energiabiztonságuk fokozása felé, mivel megszüntette az orosz ellenőrzés alatt álló hálózattól való függőséget, ezáltal csökkentve a geopolitikai sebezhetőségeket és megerősítve a balti régió rezilienciáját;

Az energiabiztonság új jövőképe egy változó globális környezetben

1. emlékeztet arra, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökség meghatározása szerint az energiabiztonság „az energia mindenkori rendelkezésre állása különböző formákban, elegendő mennyiségben, észszerű és/vagy megfizethető áron”; úgy véli, hogy az energiabiztonság átfogó megközelítésének figyelembe kell vennie a fizikai infrastrukturális dimenziót, az ellátás rendelkezésre állását, megbízhatóságát, stabilitását és megfizethetőségét, valamint fenntarthatóságát, és hangsúlyt kell fektetnie a geopolitikai és éghajlati dimenzióra;

2. hangsúlyozza, hogy az energiabiztonság olyan ágazatközi kérdés, amely valamennyi kritikus ágazat működésének alapjául szolgál, és ez nélkülözhetetlenné teszi a gazdasági stabilitás, a közbiztonság és a nemzeti reziliencia szempontjából; hangsúlyozza, hogy az energiabiztonsági megfontolásoknak a vonatkozó szakpolitikákba és az azok alapjául szolgáló hatásvizsgálatokba való beépítése elengedhetetlen az uniós szakpolitikai döntéshozatal koherenciájának, következetességének és általános hatékonyságának növeléséhez;

3. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi geopolitikai helyzet és a továbbra is veszélyes energiaellátási függőségek rávilágítanak arra, hogy felül kell vizsgálni az energiabiztonság fogalmának értelmezését, és felismeri, hogy az energiarendszerek rezilienciája – amely alatt az esetleges zavarok előrejelzésére, az azokkal szembeni ellenállásra, az azokhoz való alkalmazkodásra és az azokat követő gyors helyreállításra való képességet kell érteni – most már stratégiai szükségszerűség;

4. hangsúlyozza, hogy mivel az energiarendszerben továbbra is érvényesül a dekarbonizáció, növekszik a megújuló energiaforrások részaránya és fejlődik a villamosítás, egy jól működő és integrált energiapiac, az energiahatékonyság, a rugalmassági források (villamosenergia- és hőtárolás, hidrogén, átfogóan fejlesztett és reziliens infrastruktúra, keresletoldali válasz stb.) integrálása és a megfelelő teherelosztási kapacitás kulcsfontosságú lesz a megújuló energiaforrások időszakosságának sikeres kezeléséhez és az energetikai átállásban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásához;

5. kiemeli, hogy az energiabiztonság nem működhet az energiaellátás megfelelősége nélkül; megjegyzi, hogy „míg 2025-ben Európa periferiális részein tapasztalható szűkösség, ezt 2033-ra a kontinens

központi részeire fog áttolódni”[1]; úgy véli, hogy a kapacitáskompenzációs mechanizmusok strukturális szerepet játszanak a teherelosztási tartalékkapacitás biztosításában annak érdekében, hogy a csúcsidőszakokban vagy az ellátási hiány időszakaiban biztosítsák az energiaellátás megfelelőségét, továbbá elősegítik a kapacitásfejlesztéshez szükséges olyan beruházások ösztönzését, amelyeket nem feltétlenül tesznek indokolttá a kizárólag ritkán előforduló szűkösség miatti árképzésen alapuló piaci jelzések; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a mechanizmusok nyitottak legyenek a szükséges szolgáltatások – például a rugalmasság – nyújtására képes különböző típusú erőforrások (például a keresleti oldal, az energiamegtakarítás, az aggregálás, a tárolóegységek és a határokon átnyúló erőforrások) tekintetében, ne okozzanak indokolatlan piaci torzulásokat, ne korlátozzák az övezetközi kereskedést, és tükrözzék a jövőbeli dekarbonizált villamosenergia-rendszerrel való kompatibilitást, többek között az EMD-rendelet 22. cikkében meghatározott kibocsátási határértékekkel való összhang révén; emlékeztet arra, hogy a kapacitásmechanizmusok díja csak a rendelkezésre állásukat fedezi; hangsúlyozza, hogy sürgősen egyszerűsíteni és észszerűsíteni kell ezek jóváhagyási eljárásait, amint azt az EMD-rendelet felülvizsgálata is kérte, ugyanakkor a Bizottság jóváhagyási eljárása során kellően figyelembe kell venni az egyes tagállamok villamosenergia-piacának sajátos problémáit; tudomásul veszi a kapacitásmechanizmus alkalmazási folyamatának észszerűsítésére és egyszerűsítésére irányuló lehetőségek értékeléséről szóló bizottsági jelentést[2], valamint a tisztaipar-megállapodás támogatását célzó állami támogatási intézkedések keretrendszerével kapcsolatos, folyamatban lévő munkát, amely konkrét javaslatokat tartalmaz a jóváhagyási eljárás felgyorsítására; megjegyzi, hogy bár a kiegyenlítő piac alapvető rövid távú szolgáltatásokat nyújt, még nem beruházásbarát, ezért felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki ösztönzőket olyan rugalmas eszközök kiépítésére, amelyekre a kiegyenlítő piacoknak sürgősen szükségük van;

6. hangsúlyozza, hogy a dekarbonizációnak figyelembe kell vennie a tagállamok és régióik – köztük Európa legkülső területei –, valamint az Igazságos Átmenet Alap régióinak a sajátosságait, a különböző típusú tiszta energiaforrásokhoz való hozzáférésük szintjét, iparágaik szükségleteit és polgáraik kiszolgáltatottságát egy olyan igazságos átmenet biztosítása érdekében, amely az éghajlat-politikai törekvések, a földrajzi és a természeti feltételek, valamint a társadalmi és a gazdasági realitások közötti szinergiák megteremtése révén fenntartja az energiabiztonságot;

---

1 Villamosenergia-piaci Átvitelirendszer-üzemeltetők Európai Hálózata (ENTSO-E), „European Resource Adequacy Assessment” (Európai szintű erőforrás-megfelelőségi értékelés), 2023. december.

2 COM(2025)0065.

7. megjegyzi, hogy a nem fosszilis alapú rugalmasság és az energiatárolás tekintetében tágabb, a molekulákat és a hőt is figyelembe vevő megközelítésre van szükség; kiemeli az olyan távfűtési rendszerekben rejlő lehetőségeket, amelyek hőtárolással képesek csökkenteni a hurokhőmérsékletet, és hulladékhőt, napenergiát, geotermikus energiát és más megújuló alternatívákat is magukban foglalhatnak, adott esetben egy átmeneti időszakban a földgáz felhasználása mellett; felhívja a figyelmet arra, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésnek az energiahatékonysági irányelvvel összhangban történő optimális használata fontos szerepet játszhat azáltal, hogy hozzájárul a villamosenergia-hálózat kiegyensúlyozásához és egyes ipari ágazatok versenyképességéhez, különös tekintettel azokra az ágazatokra, amelyek nem rendelkeznek alternatív módszerekkel arra, hogy ipari folyamataik során megfizethető hőt állítsanak elő; hangsúlyozza, hogy e célból korszerűsíteni és bővíteni kell a távfűtési hálózatokat;

8. hangsúlyozza, hogy a technológiasemlegesség kulcsszerepet játszik az energiaellátás biztonságának fokozásában, miközben elkerüli a bezáródási hatásokat, továbbá előmozdítja a fenntarthatóságot, a gazdasági hatékonyságot és az igazságos átmenetet; emlékeztet arra, hogy be kell ruházni a tiszta technológiák olyan változatos portfóliójába, amely lehetővé teszi a régiók számára, hogy költséghatékony módon a szükségleteiknek leginkább megfelelő technológiákat alkalmazzák, megfizethetőbbé és hozzáférhetőbbé téve az energiát;

9. megjegyzi, hogy a Draghi-jelentés[1] kiemeli, hogy a fosszilis tüzelőanyagok behozatalától való függőség csökkentése javítaná az EU versenyképességét, valamint az ellátás megfizethetőségét és biztonságát; megjegyzi, hogy a 2024-ben 320 milliárd m^3-t kitevő kereslettel a földgáz jelenleg az EU energiabiztonságának egyik elemét képezi, és tudomásul veszi a Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) előrejelzéseit, amelyek 2035-re évi 260 milliárd m^3-es mérsékelt keresletet jeleznek előre[2], míg a REpowerEU-forgatókönyv 2030-ra 184 milliárd m^3-es lehetséges keresletcsökkenést vetít előre, ami kevesebb mint öt év alatt mintegy 50%-os csökkenést jelent a földgázkeresletben a 2022. évi 356 milliárd m^3-es kereslethez képest; emlékeztet Draghi azon javaslatára, hogy hozzanak létre egy átfogó földgázstratégiát a földgáz szerepének kezeléséről az átállás során és az ellátás biztosításáról, amely iránymutatással szolgál az infrastrukturális döntésekhez, a nemzetközi partnerségekhez és a jogalkotáshoz; aggodalommal állapítja meg, hogy a földgázra

---

1 Lásd: „The Draghi report on EU competitiveness” (Az EU versenyképességéről szóló Draghi-jelentés), https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en.

2 Nemzetközi Energia Ügynökség, World Energy Outlook, 2024. évi bizottsági gázpiaci jelentés.

vonatkozó következetlen politikák gyengítették az uniós vállalatok kereskedelmi pozícióját, amelyek ezáltal ki voltak téve a globális azonnali piaci áraknak, és potenciálisan szakadékot teremthetnek aközött, amit az EU szerződésben biztosított, és amit idővel ténylegesen importálni fognak.

10. hangsúlyozza, hogy az atomenergia fejlesztése az uniós jog keretében továbbra is nemzeti előjog; megjegyzi, hogy azon tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy az atomenergiát energiaszerkezetükbe beépítik, fontos szerepet játszhatnak egy olyan integrált energiarendszerben, amelyben egyre nagyobb a megújuló energiaforrások aránya; megjegyzi, hogy számos tagállam szükségesnek tartja a meglévő és új nukleáris technológiák, valamint a teljes nukleárisfűtőanyag-ciklus fejlesztésének támogatását, ami hozzá fog járulni az EU-ban egy versenyképes technológiai ellátási lánc kiépítéséhez, aminek célja a nyitott stratégiai autonómia biztosítása; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az atomenergia teljes életciklusának összes költségét értékeljék, beleértve az építést, az üzemeltetést, a biztonságot, a környezeti és egészségügyi hatásokat, a hulladékgazdálkodást és a leszerelést; tudomásul veszi a külföldi szolgáltatóktól való jelenlegi és folyamatos függőséget, mivel 2022-ben az EU természetes uránellátásának mintegy 97%-a tengeren túli forrásokból származott[1], és hangsúlyozza, hogy diverzifikálni kell az urán- és nukleárisfűtőanyag-ellátási forrásokat, és a nukleáris és az új nukleáris technológiák iránti növekvő kereslet kielégítése érdekében követni kell az Euratom Ellátási Ügynökség megbízható ellátási láncok kialakítására vonatkozó ajánlását; e tekintetben megjegyzi, hogy az Európai Beruházási Bank nemrégiben úgy határozott, hogy megújítja az európai urándúsítási kapacitások megerősítéséhez nyújtott támogatását; hangsúlyozza, hogy a kis méretű moduláris reaktorok és a fejlett moduláris reaktorok alacsony szén-dioxid-kibocsátású energia biztosítása révén növelhetik az energiabiztonságot; megjegyzi azonban, hogy a technológia még nem teljesen kifejlett; üdvözli annak bejelentését, hogy értékelni fogják az új nukleárisenergia-technológiákra, például a kis méretű moduláris reaktorokra vonatkozó engedélyezési gyakorlatok egyszerűsítésének lehetőségét;

11. elismeri, hogy a megújuló energia elősegíti az energetikai autonómiát és a hosszú távú ellátásbiztonságot; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások elengedhetetlenek az energiabiztonság megvalósításához, mivel már most is a helyben előállított energia fő forrását jelentik az EU számára; kiemeli annak fontosságát, hogy különösen a terhelési korlátozások problémájának kezelése révén maximálisan kihasználásra kerüljenek a meglévő megújulóenergia-kapacitások, mivel az EU-ban a hálózati szűk keresztmetszetek miatt 2023-ban több mint 12 TWh megújuló villamos energiát korlátoztak le, ami további 4,2 millió tonna szén-dioxid-kibocsátást

---

1 Az Euratom Ellátási Ügynökség 2023. évi éves jelentése.

eredményezett[1]; megjegyzi, hogy a megújuló energiaforrások már most is hozzájárultak az EU orosz gáztól való függőségének csökkentéséhez, mivel 2023-ban az EU-ban felhasznált energia 25%-át és villamos energia 45%-át tették ki; újólag megerősíti a meglévő megújulóenergia-technológiák, például a napenergia, a szélenergia, a geotermikus energia és a hőszivattyúk fejlesztéséhez és bevezetéséhez nyújtott folyamatos uniós támogatás fontosságát; megismétli, hogy szakpolitikai és beruházási támogatásra van szükség a kevésbé fejlett vagy feltörekvő ágazatok számára a nemzeti és helyi körülményeik miatt leginkább releváns megújuló technológiák, például az innovatív geotermikus technológiák, a biometán, a naphőenergia, a tengeri energia, az árapály-energia, az ozmotikus energia és a koncentrált napenergia bevezetésének felgyorsítása érdekében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy célzott támogatási politikák nélkül előfordulhat, hogy egyes innovatív technológiák nem jutnak el időben a kereskedelmi hasznosításig, ezért felhívja a tagállamokat, hogy támogassák ezek kutatását, bemutatását, piaci bevezetését és bővítését; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be beruházási tervet e megújuló technológiákra vonatkozóan;

12. tudomásul veszi különösen a geotermikus energiában rejlő potenciálját, amely a becslések szerint 2035-re eléri az 510 GW-ot 80–90%-os kapacitási tényező mellett; kiemeli, hogy egyes uniós régiókban hatalmas kiaknázatlan erőforrások állnak rendelkezésre, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen eleget a Parlament azon felhívásának, hogy támogassa a geotermikus energia fejlesztését, többek között kockázatcsökkentő eszközök létrehozása révén;

13. kéri az IEA-t, hogy végezzen elemzést az uniós földgázforrások használatának lehetőségeiről; megjegyzi, hogy az EU belső földgáztermelése 2020 és 2023 között több mint egyharmadával csökkent, és ez a csökkenés várhatóan nem fog folytatódni az Unióban a zöld gázok, többek között a biogáz és a biometán termelésének rövid távú jelentős növekedése nélkül; megjegyzi, hogy Draghi jelentése kiemeli, hogy miközben átmeneti intézkedésként zajlik a fokozatos dekarbonizáció és a hidrogénre és a zöld gázokra való átállás a III. megújulóenergia-irányelvvel és a REPowerEU-val összhangban, a belső földgáztermelés – amennyiben ezt az egyes tagállamok indokoltnak ítélik – szintén hozzájárulhat az ellátás biztonságához, és szerepet játszhat a negatív geopolitikai fejleményeknek való kitettség elkerülésében;

---

1 ACER, „Transmission capacities for cross-zonal trade of electricity and congestion management in the EU” (Átviteli kapacitások a villamos energia övezetközi kereskedelméhez és a szűk keresztmetszetek kezeléséhez az EU-ban). 2024. évi piaci nyomonkövetési jelentés, 52. o.

14. kiemeli, hogy egy változó geopolitikai környezetben a diverzifikáció létfontosságú a beszállítói erőfölény kockázatának mérsékléséhez; úgy véli, hogy az EU-nak meg kell erősítenie a megbízható energia-, nyersanyag- és tisztatechnológiai alkatrészek beszállítóival való nemzetközi partnerségeket a világ valamennyi régiójában, és különösen az Európai Gazdasági Térség országaival;

15. hangsúlyozza, hogy az energiabiztonság fokozásához holisztikus megközelítésre van szükség, különösen a kulcsfontosságú végfelhasználói energiaágazatok – például az épületek és az ipar – energiahatékonyságának javítása, az energiamegtakarítás előmozdítása, a kutatásba és fejlesztésbe történő beruházások fellendítése, valamint a polgárok érdemi részvételének biztosítása révén, amelyek mindegyike elengedhetetlen a reziliens, fenntartható és inkluzív energiarendszer megvalósításához;

16. felhívja a Bizottságot, hogy az uniós energiarendszer fejlesztése során tartsa szem előtt a jövőbeli katonai képességeket és mobilitási igényeket; aggodalommal állapítja meg, hogy az EU nagymértékben függ a nyersolaj és a kőolajtermékek importjától; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó stratégiát a folyékony üzemanyagokra vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy azok válsághelyzetben könnyen hozzáférhetőek legyenek a katonaság számára, valamint hogy csökkentse a kiszolgáltatott importláncoktól és a megbízhatatlan gyártóktól való függőséget, különösen a fejlett szintetikus üzemanyagok (például a fenntartható légijármű-üzemanyagok és az e-üzemanyagok) európai fejlesztése terén;

17. felhívja a figyelmet a Niinistö-jelentés azon ajánlására, amely szerint további munkára van szükség a polgári és védelmi vonatkozású logisztikai szükségletek kielégítését szolgáló, prioritást élvező kettős felhasználású közlekedési folyosókkal, valamint az e folyosók mentén a fegyveres erők üzemanyag-ellátási láncainak bővítésével, valamint a készletfelhalmozással és a stratégiai energiatartalékokkal kapcsolatban, amelyek különösen hasznosak lehetnek a nem kellően fejlett csővezeték-infrastruktúrával és üzemanyag-tárolással rendelkező régiók számára; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy a közelmúltbeli geopolitikai változások és a katonai készültségi szükségletek fényében vizsgálja felül a kőolajkészletekről szóló irányelvet az energiabiztonság és a felmerülő katonai kockázatokkal szembeni ellenálló képesség megerősítése érdekében;

18. elismeri a digitális ágazat által ösztönzött, gyorsan növekvő energiakeresletet, különösen az adatközpontok és a mesterségesintelligencia-rendszerek jelentős energiaigényét; hangsúlyozza, hogy ez a tendencia rávilágít arra, hogy sürgősen erős energiahatékonysági politikákra van szükség, és kiemeli annak fontosságát, hogy az EU proaktív módon törekedjen fenntartható, előremutató megoldásokra e növekvő kereslet kielégítése érdekében, megőrizve ugyanakkor energiarendszerének rezilienciáját;

Reziliens energetikai infrastruktúra

19. megjegyzi, hogy az infrastrukturális szűk keresztmetszetek akadályozzák az ágazati integráció előnyeit, és súlyosbítják az energiabiztonságot fenyegető veszélyeket; hangsúlyozza az új energiahálózatokba – többek között a határokon átnyúló rendszerösszekötőkbe és a tengeri hálózatokba – való beruházás, valamint a meglévő infrastruktúra optimalizálásának fontosságát a hálózaterősítő technológiák (GET-k) felhasználásával történő kapacitásnövelés érdekében, az új infrastrukturális igények csökkentése mellett, a megújuló energiaforrások és más új termelőlétesítmények integrációjának lehetővé tétele, az árkülönbségek megszüntetése, az általános rendszerhatékonyság javítása és energiaválság esetén a tagállamok közötti szolidaritás előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy olyan műszakilag megalapozott infrastruktúra-tervezésre van szükség, amely figyelembe veszi a földrajzi és természeti jellemzőket, ugyanakkor biztosítja a hosszú távú életképességet, és elkerüli a meg nem térülő eszközök létrehozását;

20. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen értékelje azokat a területeket, ahol a rendszerösszekötők nem elégségesek az (EU) 2018/1999 rendeletben[1] meghatározott jelenlegi 15%-os összekapcsolási cél eléréséhez; hangsúlyozza a közös érdekű projektek jelentőségét a tagállamok és régiók közötti hatékony és biztonságos villamosenergia-áramlás elősegítésében, ezáltal erősítve a határokon átnyúló integrációt és az EU-n belüli energiapolitikai szolidaritást; elismeri az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF-E) szerepét a fenti beruházások megvalósításában, és megismétli arra irányuló felhívását, hogy a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatában jelentősen növeljék annak finanszírozását;

21. felhívja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a villamosenergia-létesítményekre és -hálózatokra vonatkozó engedélyezési eljárásokat; megjegyzi, hogy a túlzottan hosszú engedélyezési eljárások jogbizonytalanságot teremthetnek, aláásva az erőforrások megfelelőségét azáltal, hogy késleltetik a kritikus jelentőségű projektek végrehajtását – legyen szó akár a meglévő termelési helyszínek átalakításáról vagy korszerűsítéséről, akár az átviteli, elosztási vagy tárolási infrastruktúra fejlesztéséről; üdvözli a megújulóenergia-irányelv és az engedélyezésről szóló vészhelyzeti rendelet[2] legutóbbi felülvizsgálata során elfogadott rendelkezések

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról (HL L 328., 2018.12.21., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

2 A Tanács (EU) 2022/2577 rendelete (2022. december 22.) a megújuló energia szélesebb körű alkalmazásának felgyorsítását célzó keret meghatározásáról, (HL L 335., 2022.12.29., 36. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj).

tekintetében elért pozitív eredményeket, amelyek célja az engedélyezési eljárások felgyorsítása, észszerűsítése és egyszerűsítése;

22. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás tovább súlyosbodik, és a szélsőséges időjárási események, például a hőerőművek leállításához vezető hőhullámok, a vízenergia-termelést csökkentő aszályok, valamint a villamosenergia-hálózatokat és a gázvezetékeket károsító súlyos viharok, árvizek és tüzek miatt egyre nagyobb nyomás nehezedik az energiarendszerre; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás termelőeszközökre, hálózatokra és fogyasztási mintákra gyakorolt hatását jobban be kell építeni az energetikai infrastruktúra modellezésébe és felkészültségébe; hangsúlyozza a reziliens energiarendszerek tervezésének szükségességét, amely az éghajlatváltozáshoz alkalmazkodó stratégiákat, például fejlett hűtési technológiákat, hálózati rugalmasságot, decentralizált megújuló-energiatermelést, valamint megerősített infrastruktúra-védelmet foglal magában; kiemeli annak fontosságát, hogy a kezdeti kockázatalapú értékelésen alapuló éghajlatváltozási rezilienciavizsgálati tervet már a fejlesztés legkorábbi szakaszától kezdve beépítsék az energetikai projektekbe;

23. felhívja a Bizottságot, hogy építsen a kritikus szervezetek rezilienciájáról szóló (EU) 2022/2557 irányelvre[1] azáltal, hogy bevált gyakorlatok, útmutató anyagok és módszertanok, valamint határokon átnyúló képzési tevékenységek és gyakorlatok biztosítása révén megkönnyíti annak teljes körű és harmonizált végrehajtását a tagállamok, az illetékes hatóságok és a kritikus fontosságú energiapiaci szereplők támogatása érdekében;

24. hangsúlyozza, hogy be kell ruházni az energetikai infrastruktúra ember okozta fenyegetésekkel, például katonai, hibrid és kibertámadásokkal szembeni védelmébe és rezilienciájába; aggodalmát fejezi ki a Balti-tengeren a közelmúltban történt szabotázsesemények miatt, és határozottabb uniós szintű fellépésre szólít fel az EU kritikus fontosságú energetikai infrastruktúrájának védelme érdekében, beleértve a nem uniós országokkal fennálló, határokon átnyúló összeköttetéseket, például a tenger alatti csővezetékeket és kábeleket, a tengeri szélerőműparkokat és összeköttetéseket, amelyeket a leginkább érintett tagállamok támogatására és a nemzeti intézkedések kiegészítésére terveztek; üdvözli e tekintetben a kábelbiztonságra vonatkozó uniós cselekvési tervről szóló közös közleményt;

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2557 irányelve (2022. december 14.) a kritikus szervezetek rezilienciájáról és a 2008/114/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 333., 2022.12.27., 164. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

25. megjegyzi, hogy az energiarendszer decentralizációja, amely erősíti a rezilienciát és megkönnyíti az energetikai átállást, valamint a nagyobb forrásdiverzifikáció és autonómia csökkenti a központosított erőművektől való függőséget, minimalizálja a feszültség-kimaradás kockázatát, fokozza a hálózat stabilitását és lehetővé teszi a zavarokat követő gyorsabb helyreállítást; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a távoli és szétszórt energiaforrások, az energiatárolás és az új összeköttetések számának növekedése fokozott intézkedéseket tesz szükségessé az infrastruktúra megbízható védelmének biztosítása érdekében;

26. felhívja a Bizottságot, hogy vonja le az ukrajnai háború tanulságait, különösen a tekintetben, hogy a villamosenergia-hálózatok összekapcsolása, a mikrohálózatok, az elosztott napenergia, a szélenergia és az akkumulátoros tárolás kritikus szerepet játszanak a villamosenergia-hálózat katonai támadásokkal, többek között kibertámadásokkal, drónokkal és rakétákkal szembeni nagyobb ellenálló képességének biztosításában; elismerését fejezi ki Ukrajna arra irányuló folyamatos erőfeszítéseiért, hogy Oroszország agressziós háborújával szemben fenntartsa energiarendszerének működőképességét és biztonságát, és hangsúlyozza, hogy Ukrajna támogatása magában foglalja nemzeti villamosenergia-hálózata stabilitásának megőrzését is;

27. aggodalommal állapítja meg, hogy az internethez kapcsolódó, kis elosztott energiaforrások (DER), például az inverterek nem tartoznak a kiberbiztonsági jogszabályok, például a kiberrezilienciáról szóló rendelet[1] szerinti megfelelő megfelelőségértékelési eljárások hatálya alá, és mivel ezek távolról irányíthatók, illetve a gyártó – aki sok esetben nem megbízható értékesítő – frissítheti rajtuk a szoftvert és ellenőrzést gyakorolhat az uniós villamosenergia-hálózatok felett; sürgeti a Bizottságot, hogy az elosztott energiaforrásokra vonatkozóan hozzon létre a származási országon alapuló kötelező kockázatértékelést, biztosítva, hogy a potenciálisan biztonsági aggályokat felvető joghatóságokból ellenőrzött eszközök szigorú felügyelet és lokalizációs követelmények hatálya alá tartozzanak; fokozott rezilienciára szólít fel az európai ellátási láncokban az elosztott energiaforrások uniós gyártásának előmozdítása és a megbízható nemzetközi partnerekkel való szövetségek előmozdítása révén; hangsúlyozza, hogy e sebezhetőségek kezelése érdekében megfelelő számú, kiberbiztonságra szakosodott szakemberre és a tagállamok közötti szoros koordinációra van szükség;

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/2847 rendelete (2024. október 23.) a digitális elemeket tartalmazó termékekre vonatkozó horizontális kiberbiztonsági követelményekről, valamint a 168/2013/EU és az (EU) 2019/1020 rendelet, és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a kiberrezilienciáról szóló rendelet) (HL L, 2024/2847, 2024.11.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2847/oj).

28. felhívja a kritikus infrastruktúrát kezelő energiavállalatokat, hogy szorosan működjenek együtt az Európai Uniós Kiberbiztonsági Ügynökséggel, és szereljék fel magukat a legfejlettebb kiberbiztonsági eszközökkel; úgy véli, hogy az Európa energiabiztonságát fenyegető hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés érdekében meg kell erősíteni a NATO-val a kiberbiztonság területén folytatott együttműködést;

29. megjegyzi, hogy a tagállamoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük rezilienciájuk növelése érdekében, amely magában foglalja a biztonsági események megelőzésének, az ellenük való védekezésnek, az azokra való reagálásnak, az azokkal szembeni ellenállásnak, a károk enyhítésének, azok elviselésének, az alkalmazkodásnak és a helyreállításnak a képességét, teljes mértékben figyelembe véve az uniós energiapiac kölcsönös függőségét és azt a lehetséges dominóhatást, amelyet az egyik ország infrastrukturájának meghibásodása gyakorolhat az egész Unióra; különösen hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a helyreállítási szempontot, amit hatékony európai helyreállítási és válaszmechanizmus, valamint nemzeti és regionális operatív tervek révén lehetne megvalósítani, amelyek az EU elrettentési stratégiájának fontos elemei lehetnek; megjegyzi, hogy az uniós szolidaritás fontos szerepet játszik az esetleges, infrastrukturákat érintő eseményekre való reagálásban, biztosítva a tagállamok közötti összehangolt fellépést és kölcsönös támogatást;

30. emlékeztet arra, hogy az energetikai infrastruktúra különösen érzékeny ágazat, amelyet védeni kell a külföldi érdekekkel szemben; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy kezeljék az energetikai infrastruktúrába történő külföldi beruházásokkal és azok beszerzésével kapcsolatos biztonsági kockázatokat; aggodalmát fejezi ki egy sor potenciálisan érzékeny, különösen a hálózatok terén megvalósuló külföldi beruházás miatt; e tekintetben üdvözli a külföldi befektetések átvilágításáról szóló rendelet[1] folyamatban lévő felülvizsgálatát, amely időszerű lépés az európai energetikai infrastruktúra fejlesztésére és felügyeletére vonatkozó szigorú stratégiai megközelítés elfogadása felé;

31. hangsúlyozza, hogy az energiabiztonságnak magában kell foglalnia a kulcsfontosságú tiszta technológiákkal, alkatrészekkel és a kritikus fontosságú nyersanyagokkal való ellátást, és megjegyzi, hogy szükség van ezek diverzifikált beszerzésére; felszólít az EU hálózatgyártó iparának mint az energetikai átállás stratégiai pillérérének fokozott támogatására, különös hangsúlyt fektetve a tisztességes és versenyképes szabályozási környezet biztosítására az

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/452 rendelete (2019. március 19.) az Unióba irányuló közvetlen külföldi befektetések átvilágítási keretének létrehozásáról (HL L 79. I, 2019.3.21., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

európai gyártók számára, ugyanakkor feltárva a helyi tartalomra vonatkozó követelményekben rejlő lehetőségeket az energiabiztonság, az ellátási lánc rezilienciájának és az ipar versenyképességnek megerősítése érdekében; kéri a közbeszerzési keret aktualizálását úgy, hogy az egyszerűsítse és csökkentse a hálózatüzemeltetők adminisztratív terheit a szükséges hálózati technológiákhoz való hozzáférés tekintetében;

32. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a körforgásos jelleg elveit beépítsék a kritikus infrastruktúrák és berendezések kialakításába, és felszólít végrehajtásuk fokozott támogatására, hogy csökkentsék az EU függőségét a külföldi nyersanyagok behozatalától, és hogy növeljék az erőforrás-hatékonyságot;

Az orosz energiaellátás fokozatos megszüntetése

33. kiemeli, hogy az EU-n belüli szolidaritás hiánya és egyes tagállamok saját érdekeinek előtérbe helyezése az egész kontinenst ráébresztette az energiaexportot fegyverként használó megbízhatatlan energiaszolgáltatótól való függés veszélyeire; hangsúlyozza, hogy az Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújából levont tanulságoknak központi szerepet kell játszaniuk az EU jövőbeli intézkedéseiben, különösen kiemelve az egységes európai fellépés kritikus fontosságát az energiaellátás veszélyes függőségeinek megszüntetése érdekében;

34. hangsúlyozza, hogy az EU előrelépést tett energiafüggőségének csökkentése terén, nagyrészt a REPowerEU tervnek és a 16 szankciócsomagnak köszönhetően, aminek következtében az orosz gáz (vezetékes földgáz és cseppfolyósított földgáz (LNG)) behozatala a 2021. évi teljes uniós gázimport 45%-áról 2024-re 19%-ra csökkent;

35. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU továbbra jelentős mértékben támaszkodik az orosz gázra, sőt, 2024-ben a behozatal 18%-kal nőtt, és ez a trend 2025-ben is folytatódik[1]; megjegyzi, hogy csak 2024-ben a tagállamok becslések szerint 7 milliárd EUR értékben vásároltak orosz LNG-t, és az Ukrajna elleni orosz invázió óta az EU 200 milliárd EUR értékű orosz olajat és gázt importált, ezzel közvetve[2] finanszírozva Oroszország hadigépezetét;

---

1 Frissebb adatokra változtatva – Az orosz gáz fokozatos kivezetésének végső lendülete (The final push for EU Russian gas phase-out), „Ember”, 2025. március 27.

2 Energia- és Tiszta Levegő Kutatóközpont (CREA), „Putyin háborújának finanszírozása: Fosszilis tüzelőanyagok behozatala Oroszországból az Ukrajna elleni invázió idején” (Financing Putin’s war: Fossil fuel imports from Russia during the invasion of Ukraine), https://energyandcleanair.org/financing-putins-war/.

36. üdvözli az orosz energiaimport fokozatos megszüntetésére vonatkozó ütemterv közzétételét, amelynek elő kell készítenie az utat annak mielőbbi végleges megszüntetése előtt;

37. üdvözli az orosz gázimport lépcsőzetes betiltására irányuló bizottsági javaslatot; hangsúlyozza, hogy legkésőbb 2027-ig uniós szintű tilalmat kell bevezetni valamennyi orosz földgázimportra, 2025 végéig pedig az új szerződésekre és a meglévő azonnali szerződésekre is; kitart amellett, hogy a tagállamoknak – beleértve azokat is, amelyek jelenleg az orosz olajimportra vonatkozó célzott eltérésekben részesülnek – legkésőbb 2027-ig fokozatosan meg kell szüntetniük ezen importokat; üdvözli az e tekintetben előterjesztendő jogalkotási javaslatokat, és felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az összes rendelkezésre álló átmeneti eszköz alkalmazásának lehetőségét, amelyek 2027-ig véget vethetnek az orosz fosszilis tüzelőanyagok importjának, például az EU-ba irányuló orosz gázimportra vonatkozó rendszeres kvótarendszer bevezetését és az orosz LNG-re vonatkozó felső árplafon bevezetését, a piacra és az árakra gyakorolt hatások értékelését követően; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson hatékony és jogilag megalapozott eszköztárat az uniós vállalatok számára annak érdekében, hogy megkönnyítsék az orosz beszállítókkal kötött hosszú távú szerződések szankciók nélküli megszüntetésére irányuló erőfeszítéseiket;

38. felhívja a tagállamokat, hogy a Yamal LNG-terminálokból és az Arctic LNG 2 terminálokból az EU-ba irányuló gázszállításokat vonják be az uniós szankciók hatálya alá, valamint felhív a Yamal LNG-projekthez kapcsolódó, jeges viszonyokra klasszifikált LNG-szállító hajók egyedi flottájának szankcionálására is; megjegyzi, hogy az LNG-szállító hajók szankcionálása rendkívül hatékony lenne, mivel a jeges viszonyokra klasszifikált LNG-szállító hajók száma világszerte korlátozott; hangsúlyozza, hogy a fenti intézkedések szükségessé tennék az érintett európai vállalatokra gyakorolt jogi és gazdasági hatások megfelelő értékelését, valamint biztosítani kell számukra a szerződésekből való kilépés lehetőségét;

39. elismerését fejezi ki amiatt, hogy a nukleáris ellátási láncot belefoglalták az ütemtervbe; aggodalommal állapítja meg, hogy az orosz nukleáris fűtőanyag továbbra is jelen van az EU piacán, többek között közvetett ellátási láncokon keresztül, és hogy 2023-ban az EU-ban felhasznált urán 23,5%-a Oroszországból származott, és az EU nukleáris flottájában felhasznált urán 30,1%-át Oroszország dúsította; megjegyzi, hogy míg a belföldi szolgáltatók a megnövekedett kereslet kielégítése érdekében növelik európai létesítményeik kapacitását, mivel a közművek proaktívan eltávolodnak az orosz ellátástól, uniós és nemzeti szinten sürgősen egyértelmű szakpolitikai döntésekre van szükség a nukleáris ellátási lánc fent említett sebezhetőségeinek kezelése érdekében; ezért felhívja a figyelmet az Unió területén megvalósuló azon projektek

támogatására, amelyek hozzájárulnak a nagyobb autonómiához és a nukleáris fűtőanyaggal való ellátás biztonságához;

40. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a hivatalos adatok nem adnak teljes képet az orosz energiaimportról és annak végső rendeltetési helyéről, mivel az újracímkézett orosz olaj és gáz továbbra is belép az uniós piacra; sajnálattal állapítja meg, hogy ez egyes esetekben az érintett állami szereplők beleegyezésével történik;

41. egyetért azzal, hogy az orosz energiaimport mennyiségének megfelelő felmérése előfeltétele e függőség fokozatos megszüntetésének; sajnálatát fejezi ki az orosz energiaimport folyamatos tisztára mosása miatt, és hangsúlyozza, hogy nagyobb átláthatóságra van szükség az uniós energiapiacon; felhívja a tagállamokat, hogy tegyék közzé az importált, exportált és elfogyasztott orosz gáz eredetére vonatkozó adatokat, és sürgeti az orosz energiaimport tisztára mosása elleni valamennyi intézkedés alkalmazását; megjegyzi, hogy az energiaágazaton belüli metánkibocsátás csökkentéséről szóló (EU) 2024/1787 rendeletben meghatározott vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek hozzájárulhatnak e cél eléréséhez;

42. üdvözli az átláthatósági, nyomonkövetési és nyomonkövethetőségi mechanizmusokra irányuló, hamarosan előterjesztendő javaslatokat, mivel a szankciók hatékony végrehajtása az összes tagállamban kompatibilis ellenőrzési mechanizmusoktól függ; hangsúlyozza, hogy sürgősen ki kell dolgozni egy jogi mechanizmust az Oroszországból származó és az EU-ba cseppfolyósított földgázként és csővezetéken exportált földgáz átláthatóságának és nyomonkövethetőségének biztosítására, és hogy ezt a mechanizmust adott esetben ki kell terjeszteni az olajimportra is; hangsúlyozza, hogy ezt a mechanizmust a jövőben ki kell terjeszteni a más rendeltetési helyekről származó energiaimportra is; úgy véli, hogy a mechanizmus szükségessé tenné a különböző szolgálatok – többek között az uniós versenyjogi szolgálatok, az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER) és a nemzeti vámhatóságok – közötti együttműködést; kéri a tagállamokat, hogy fontolják meg a nemzeti vámhatóságok bűnügyi nyomozási hatáskörének megerősítését a fenti mechanizmus hatékonyságának biztosítása érdekében, valamint hogy vezessenek be megfelelő visszatartó erejű intézkedéseket és bírságokat, például a szankciók kijátszása esetén megfelelő pénzbírságokat;

43. hangsúlyozza, hogy el kell fogadni egy jogi keretet a diverzifikációra vonatkozóan, amely minden tagállamot arra kötelez, hogy összehangolt módon és a megfelelő illetékes hatóságokon keresztül készítsen kilépési tervet az orosz energiaforrásokról való leválás tekintetében, valamint támogassa és felügyelje a saját energiaágazatában aktív vállalkozások szintjén kidolgozott speciális kilépési tervek előkészítését és végrehajtását; úgy véli, hogy ezeknek

a terveknek tartalmazniuk kell a hazai termelés és a kereslet csökkentésének szempontjait is;

44. határozottan elítéli az orosz energiaimporthoz való visszatérésre irányuló felhívásokat az ukrajnai békerendezés részeként; határozottan elutasítja az Északi Áramlat 2 gázvezeték lehetséges tanúsításának ötletét, és ragaszkodik az Északi Áramlat gázvezetékek teljes leszereléséhez; óva int attól, hogy az EU ismét egy megbízhatatlan beszállítótól függjön, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki biztosítékokat, például az Oroszországgal kötött esetleges szerződések Bizottság általi ellenjegyzését vagy az AggregateEU platform kötelező használatát az ilyen típusú beszerzésekre;

45. emlékeztet arra, hogy az energia alapvető szükséglet; hangsúlyozza, hogy az orosz energiaimport fokozatos kivezetésének közös erőfeszítésnek kell lennie, biztosítva, hogy egyetlen tagállam, vállalat vagy háztartás se szoruljon háttérbe; hangsúlyozza, hogy a tagállamok nem ugyanolyan helyzetben vannak az orosz energiaimport fokozatos megszüntetése tekintetében, és ezért erőteljes szolidaritást sürget közöttük, valamint a Bizottság megfelelő támogató intézkedéseit a méltányos és összehangolt átmenet biztosítása érdekében;

46. megjegyzi, hogy rövid távon szükség van a fokozatosan megszüntetett orosz energiaimportok megbízható, nem uniós forrásokkal való pótlására, és ezért sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan intézkedésekre, amelyek biztosítják ezek megfelelő pótlását megbízható partnerektől; hangsúlyozza azonban, hogy az orosz energiaellátást nem szabad új ellátási függőségekkel helyettesíteni, és ezért hosszú távon az energiaimportot fokozatosan csökkenteni kell a dekarbonizációt, a villamosítást, valamint az energiahatékonyságot és -megtakarítást támogató hatékony intézkedések révén azokban az ágazatokban, ahol ez lehetséges és költséghatékony, valamint a REPowerEU tervvel összhangban a belföldi energiatermelés fejlesztése révén;

47. hangsúlyozza, hogy az Oroszországtól való energiafüggőséget nem válthatja fel az energiatechnológiák, alkatrészek vagy kritikus fontosságú nyersanyagok egyes beszállítóitól való új függőség;

Az ellátásbiztonsági keret felülvizsgálata

48. üdvözli az ellátásbiztonsági architektúra közelgő felülvizsgálatát, beleértve a földgázellátás biztonságáról szóló rendeletet és a villamosenergia-ágazati kockázatokra való felkészülésről szóló rendeletet, valamint más vonatkozó jogszabályokat; úgy véli, hogy az új uniós ellátásbiztonsági architektúrának tükröznie kell az olyan alapvető változásokat, mint az energiarendszer növekvő ágazatközi integrációja, az új geopolitikai környezet, az ellátási útvonalak

mélyreható változásai, az éghajlatváltozás hatása, valamint az energiatechnológiák érettségének változásai, amelyek a fajlagos energiatermelési költségek változásaiban és az energetikai átállásban rejlő lehetőségekben tükröződnek;

49. kiemeli, hogy az energiahatékonyság döntő szerepet játszik az energiaellátás biztonságának fokozásában az általános energiakereslet csökkentése, az energiaimporttól való függőség csökkentése és a rendszer rezilienciájának növelése révén; úgy véli, hogy az új ellátásbiztonsági keretet ki kellene szélesíteni annak érdekében, hogy tükrözze az energiaellátás biztonságának új megközelítését, amely nemcsak az energiaforrásokon, hanem az energiahatékonyság elsődlegességének elvén, az energiamegtakarításon, a költséghatékonyságon, valamint a különböző típusú energia belföldi előállításának képességén is alapul; megjegyzi, hogy az Uniónak rövid távon az orosz energiaimport hatékony és szilárd, kiskapuk nélküli kivezetésére kell összpontosítania, többek között azáltal, hogy biztosítja a megbízható partnerektől származó alternatív ellátást és a meglévő infrastruktúra jobb kihasználását, miközben lehetőség szerint folytatnia kell az importált energiatermékek belföldi alternatíváinak kifejlesztését; hangsúlyozza azonban, hogy feltétlenül ki kell dolgozni egy olyan időtálló ellátásbiztonsági architektúrát, amely szisztematikusan csökkenti a külső szereplőktől való függőséget, különösen az energiahatékonyság előmozdítása, az energiamegtakarítás ösztönzése, a körforgásos jelleg fokozása, valamint a hazai tisztaenergia-termelés és a jól védett decentralizált energetikai infrastruktúra fenntartható növekedésének biztosítása révén;

50. hangsúlyozza, hogy prioritásként kell kezelni az energetikai infrastruktúra rezilienciáját, építve az Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújából, az energiarendszerei elleni célzott támadásokból és a decentralizált energiarendszerek előnyeiből levont tanulságokra; úgy véli, hogy az új energetikai eszközöknek „alapértelmezetten ellenállónak” kell lenniük, többek között a lehetséges katonai fenyegetésekkel és a szélsőséges időjárási eseményekkel szemben;

51. hangsúlyozza, hogy valamennyi szereplő között szorosabb együttműködésre van szükség az energetikai infrastruktúra éghajlati hatásokkal és ember okozta fenyegetésekkel szembeni rezilienciája terén; kitart amellett, hogy ezen infrastruktúra védelméhez a kormányok nagyobb mértékű bevonására van szükség, többek között a köz- és magánszféra közötti partnerségek révén; e tekintetben üdvözli a Niinistö-jelentés ajánlását, amelynek célja a magánszektor bevonása a kockázatmegosztási erőfeszítések, az ágazatközi stressztesztek és a proaktív biztonsági intézkedések intézményesítésébe; kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez az együttműködés tükröződjön a váratlan események kezelésére és a helyreállításra vonatkozó tervekben, és hogy tartsanak rendszeres

gyakorlatokat; megjegyzi, hogy az Unió felkészültségi stratégiája a köz- és magánszféra közötti partnerségek megerősítésére irányuló intézkedéseket tartalmaz, és felhívja a Bizottságot, hogy az ellátásbiztonsági architektúra felülvizsgálata során fejlessze tovább az energiaágazatra vonatkozó konkrét intézkedéseket;

52. megjegyzi, hogy az ellátásbiztonsági architektúrában figyelembe kell venni a megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gázok, például a biometán és a hidrogén integrálását; emlékeztet arra, hogy a hidrogénstratégia már elismerte azt a szerepet, amelyet a megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású hidrogén előállítása játszhat a rugalmasság és a tárolás biztosításában egy olyan integrált energiarendszerben, amelyben magas a megújuló energiaforrások aránya; felhívja a Bizottságot, hogy az energiaágazat integrációjával összhangban ismerje el a hidrogén és a villamos energia kiegészítő jellegét a jövőbeli villamosítási cselekvési tervben, és határozzon meg egyértelmű feltételeket a hidrogénnek az energetikai átálláshoz való hozzájárulás érdekében történő felfuttatásához, különösen a kibocsátáscsökkentési nehézségekkel szembenéző ágazatokban;

53. hangsúlyozza, hogy a megfizethetőségi kockázatokat be kell építeni a nemzeti kockázatértékelésekbe; felszólít a kockázatokra való felkészülésre irányuló nemzeti intézkedések végrehajtásának átláthatóságára a tagállamok közötti bizalom növelése érdekében; tudomásul veszi a védett fogyasztói kategóriák nagyobb koherenciájának előnyeit (konzisztens kategóriák és a hálózathasználók lekapcsolási prioritásának fokozatossága) annak érdekében, hogy összehangolt fogyasztói terheléscsökkentési terveket lehessen meghatározni, beleértve az energiaválság idején az energiaszegénység által érintett vagy annak kockázatának kitett, kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások támogatására irányuló terveket is;

54. hangsúlyozza, hogy egységes, reziliens és stratégiailag koordinált energiapolitikára van szükség; hangsúlyozza, hogy az EU energiapiacainak integráltabbá válásával az energiabiztonság egyre inkább a tagállamok közös felelősségévé válik, ami szolidaritást és koordinációt tesz szükségessé az olyan egyoldalú intézkedések megelőzése érdekében, amelyek alááshatják az EU egészének biztonságát; figyelmeztet arra, hogy egyetlen szereplő egyoldalú döntése arról, hogy káros energiaügyi megállapodást köt egy nem uniós országgal, az egész EU-t újabb energiaválságoknak, áringadozásnak és geopolitikai nyomásnak teheti ki;

55. megjegyzi, hogy a tagállamok között szorosabb koordinációra van szükség az elöregedő, határokon átnyúló hatással bíró termelőegységek leszerelése, valamint a termelési kapacitás rendszeréből való eltávolítás tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy az alternatív létesítmények megépüljenek és

működésbe lépjenek, mivel ez befolyásolja az energia rendelkezésre állását és megfizethetőségét a szomszédos országokban;

56. hangsúlyozza, hogy az adatvezérelt technológiáknak pozitív hatást kell gyakorolniuk az energiabiztonság irányítására; elismeri az átfogó energetikai információk és adatok fontosságát a folytonosan változó energiabiztonsági fenyegetések azonosításában és az azokra való reagálásban, valamint az infrastruktúra-tervezésben, és sürgeti az ilyen információk és adatok gyűjtésének jobb koordinációját;

57. felhívja a Bizottságot, hogy az ellátásbiztonságra vonatkozó javaslatba foglaljon bele technikai rendelkezéseket az uniós energiarendszer kritikus alkatrészeinek, különösen a villamosenergia-transzformátorok szabványosítására és interoperabilitására vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy a szabványosítás hiánya ne akadályozza az európai szolidaritást;

58. üdvözli, hogy a Villamosenergia-piaci Átvitelirendszer-üzemeltetők Európai Hálózata (ENTSO-E) létrehozta a létfontosságú infrastruktúrák biztonságával foglalkozó új munkacsoportot a kritikus infrastruktúra biztonságával foglalkozó kérdések elemzésére és ajánlások kidolgozására; hangsúlyozza, hogy be kell építeni az Ukrajna tapasztalataiból levont tanulságokat, többek között az ukrán átvitelirendszer-üzemeltető (TSO) különleges egységének értékes szakértelmét, amely a kritikus infrastruktúrákat fenyegető veszélyek azonosításával és enyhítésével foglalkozik; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt az ENTSO-E-vel az uniós villamosenergia-hálózatot fenyegető veszélyek átfogó és rendszerszintű értékelésének elkészítésében, amelyet 2026-ig kell befejezni;

°

° °

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.